

Rùa Và Thỏ

Contents

Rùa Và Thỏ	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8

Rùa Và Thỏ

Giới thiệu

Hệ liệt: Cổ tích hắc ám Thể loại: Đoàn, sủng, cao H, thanh mai trúc mã, nữ tiểu bạch, nam giả trụ ả

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/rua-va-tho>

1. Chương 1

Edit: Đông Thần Thần [] aka Miyuki

Lần đầu Rùa Con và Thỏ Nhỏ gặp nhau có thể nói là kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu. Kinh thiên động địa là Thỏ Nhỏ, quỷ khóc thần sầu cũng là Thỏ Nhỏ. Vì Thỏ Nhỏ đã Rùa Con một cái, hét lớn: “Ta muốn báo thù cho cha ta!”

Mắt thấy Thỏ Nhỏ sấm vang chớp giạt tiến đánh, Rùa Con không nhanh không chậm tránh sang một bên, làm Thỏ Nhỏ ngã sõng soài trên đất. Thỏ Nhỏ ôm chân quỳ rạp trên đất khóc thét: “Sao mi dám tránh, tên siêu cấp bại hoại nhà mi!”

Khi đó Rùa Con đứng một bên nghĩ, Thỏ Nhỏ ngu ngốc như vậy, nhất định phải có người dạy dỗ, nếu

không nhân gian sẽ hoạ ngập đầu. Có lẽ bắt đầu từ khi đó, số phận của Rùa Con và Thỏ Nhỏ đã gắn liền với nhau.

Cha của Rùa Con và Thỏ Nhỏ là hai nhân vật chính tron cuộc chạy đua huyền thoại. Bọn họ đấu xong một trận, tỏ vẻ có giao tình nhất định, sau khi hai người kết hôn sinh con thì trùng hợp lại mua nhà cùng một chỗ, nối tiếp nghiệp duyên thành háng xóm.

Ngày đầu tiên làm hàng xóm, Thỏ Nhỏ đã diễn một trò hề, tuy hôm đó cô bị mẹ đánh rất đau, không cho cô tái phạm nữa, nhưng trái tim mạnh mẽ nhỏ bé của cô sao có thể nghe lời mẹ. Cái này gọi là nợ cha con trả, một ngày nào đó, cô muốn Rùa Con phải trả lại món nợ cha nó đã hạ nhục cha cô, Thỏ Nhỏ nắm tay thẻ trước ánh hoàng hôn.

Lúc này Rùa Con từ từ đi đến, chìa một củ cà rốt ra cho cô: “Cậu ăn điểm tâm không?”

Thỏ Nhỏ nghĩ, ăn đến mức đối phương phá sản cũng là một cách báo thù, thế là cô hưng phấn cắn cà rốt, bị cà rốt dắt về nhà.

Từ đó về sau, để ăn cho Rùa Con phá sản, ngày nào tan học Thỏ Nhỏ cũng cắn cà rốt theo Rùa Con về nhà.

Tuy Rùa Con và Thỏ Nhỏ học cùng một trường, nhưng thành tích của hai người đúng là một trời một vực.

Rùa Con là học viên tài năng của trường, khoa Pháp Thuật Thiên Tài. Còn Thỏ Nhỏ ngày nào cũng đi đánh nhau, học viện đề cao kiếm thuật thì cô nhất quyết không chịu học, ngày nào nào vung vẩy cái tay thỏ đánh cho cả người toàn máu, thoát nhìn sợ muốn chết.

Nhưng khi Rùa Con được nhảy lớp học, bị bạn học lớn tuổi hơn bắt nạt, Thỏ Con không chút do dự nhảy ra, tay thỏ không ngừng hành hung con nhà người ta. Dù toàn thân cô đầy vết thương nhưng đám người đó cũng sợ khí thế của Thỏ Nhỏ mà chạy mất.

Lúc đó Rùa Con hỏi: “Thỏ nhỏ! Cậu nhảy ra làm gì chứ?”

“Ngoài tớ ra, không ai được đánh cậu! Thù cha tớ còn chưa báo xong!” Thỏ Nhỏ hào khí bừng bừng, tiện thể thêm một câu: “Cũng còn chưa ăn cà rốt cho cậu phá sản được.”

Từ đó về sau, Rùa Con bắt đầu im lặng chăm chỉ luyện kiếm thuật, cậu không sợ Thỏ Nhỏ báo thù, cậu chỉ sợ Thỏ Nhỏ đánh nhau với người khác vì cậu.

Mãi cho đến khi Rùa Con vào Học viện Pháp thuật hoàng gia, cuối cùng không thể học cùng một trường với cô nữa. Nhưng mỗi khi cậu được về nhà, vẫn nhớ đem cà rốt về cho cô.

Khi Rùa Con đem cà rốt về, có củ màu xanh, màu tím, màu hồng, cũng có cà rốt vị dâu tây socola, nhưng

Thỏ Nhỏ ăn đi ăn lại vẫn thấy cà rốt màu cà rốt vị cà rốt là ngon nhất.

Khi cô ăn cà rốt vị nho, Rùa Con từ tốn hỏi Thỏ Nhỏ: “Sau này cậu muốn làm gì?”

“Tớ muốn làm thợ mỏ, đào ra thật nhiều thật nhiều quặng cà rốt!”

“Không có loại quặng này...”

Thỏ Nhỏ hít khí lạnh một cái: “Vậy sau này tớ phải làm gì đây?”

“... Không phải cậu muốn tìm tớ báo thì sao? Tớ muốn thành một Đại Pháp Sư, cần một hộ vệ, không bằng cậu làm hộ vệ cho tớ, lúc nào cũng ở bên tớ thì mới có cơ hội để bề xuống tay trả thù.”

“Quá tuyệt, tiền lương là gì?”

“Cà rốt cậu ăn thoải mái.”

“Thoả thuận xong!”

Ngày Rùa Con thành Đại Pháp Sư trẻ tuổi nhất đất nước, Thỏ Nhỏ cũng chính thức thành hộ vệ của Rùa Con.

Hộ vệ của Đại Pháp Sư khoác áo choàng, lén bay đi bay lại theo Đại Pháp Sư, Thỏ Nhỏ cảm thấy rất tuần tú, rất thần bí, thật là một công việc ngẫu, càng không cần bàn đến ngày nào cũng có vô số cà rốt để ăn.

Ban đêm, Rùa Con muốn Thỏ Nhỏ tắm sạch sẽ cởi hết quần áo nằm trên giường, Thỏ Nhỏ cảm thấy thể thật vô duyên, nhưng là một thiếu nữ, cô vẫn hung dữ hỏi: “Tại sao muốn nhìn tớ cởi hết mà cậu không chịu cởi hết!”

Rùa Con thở dài nói: “Được, vậy tớ cũng cởi hết.”

“Cởi sạch xong làm gì?”

“Tớ muốn vẽ một trận pháp trên người cậu, đó là khế ước pháp thuật của chúng ta.”

Ngón cái của Rùa Con vuốt ve cánh môi anh đào của Thỏ Nhỏ, dịu dàng cười cười; “Lát nữa không được cắn tớ, tớ phải niệm chú.”

Thỏ Nhỏ đột nhiên thấy hơi khó thở, nhiều năm qua, Rùa Con đã thành một thiếu niên anh tuấn, mặt mày như vẽ, tay chân thon dài, khí chất tao nhã, rất nhiều cô gái thầm thích cậu. Chỉ có Thỏ Nhỏ là vẫn gọi cậu là Rùa Con Rùa Con, vì cô cảm thấy, nếu không gọi cậu là Rùa Con, cậu sẽ đi đến nơi cô không với tới được, khiến cô không thể báo thù cậu được nữa.

Cho nên bất kể cậu đẹp đến mức nào, bất kể cậu lợi hại đến đâu, cậu vĩnh viễn vẫn là Rùa Con, cô cũng vĩnh viễn là Thỏ Nhỏ.

Rùa Con áp môi lên môi Thỏ Nhỏ, lưỡi tiến vào trong miệng cô, hớp lấy mật ngọt trong miệng cô, làm Thỏ Nhỏ choáng váng vui sướng. Rất lâu, rất lâu sau, lâu đến mức Thỏ Nhỏ như sắp tắt thở, Rùa Con mới buông môi Thỏ Nhỏ ra: “Thỏ Nhỏ, cậu thật ngọt.”

“Cậu đang nói gì vậy?”

“Tớ đang niệm chú.”

“Vậy vừa nãy cậu làm gì trong miệng tớ?”

“Vẽ pháp trận.”

Thỏ Nhỏ nửa hiểu nửa không gật gật đầu, lại đưa môi đến bên miệng Rùa Con nói: “Tớ cũng muốn học pháp thuật, cậu dạy lại tớ pháp trận vừa nãy đi.”

Rùa Con gật gật đầu, lại hôn cô lần nữa. Thỏ Nhỏ mơ mơ màng màng cảm thấy, pháp thuật quả là loại học vấn cao thâm, lần nào vẽ pháp trận cũng khó thở như vậy, đợi đến lúc thi triển pháp thuật chẳng phải là ngất luôn sao? Ngất xong còn sử dụng pháp thuật được sao?

Buông môi Thỏ Nhỏ ra, Rùa Con từ từ hôn xuống dưới, cắn cắn gáy cô, hôn lên xương quai xanh, âu yếm da thịt trắng nõn, liến mút đôi thỏ ngọc trước ngực cô. Thỏ Nhỏ thấy pháp thuật này thật hành hạ người khác, làm cô sắp tắt thở đến nơi. Thế là cô cũng không chịu cô đơn, bắt đầu sờ mó cắn véo lung tung trên người Rùa Con, định gây khó khăn cho cậu thi triển pháp thuật.

Rùa Con bị Thỏ Nhỏ làm loạn, hơi thở càng rối loạn, nhưng vì vinh quang Đại Pháp Sư, cậu gia tăng tốc độ, vùi đầu vào vào giữa cặp chân thỏ trắng muốt, như có như không liếm lên cánh hoa thiếu nữ phấn hồng, khiến Thỏ Nhỏ đập lung tung hét lên: “Dừng!”

Rùa Con ngẩng đầu lên từ hai chân cô, ánh mắt quyến rũ như tơ, nói: “Pháp thuật không phải nói dừng là dừng được.”

“Tớ muốn đổi tư thế khác!”

Thỏ Nhỏ dưới sự khiêu khích của Rùa Con bắt đầu thở gấp, vô cùng quyết đoán, trong khi Rùa Con còn chưa hiểu gì, Thỏ Nhỏ vặn vẹo cơ thể, đưa mõng về phía mặt Rùa Con, quay đầu lại về phía con rùa nhỏ đang ưỡn ngực ngẩng đầu của Rùa Con.

Nhìn thấy rùa nhỏ của Rùa Con, Thỏ Nhỏ lắp bắp kinh hãi, vì rùa nhỏ rất to lớn tráng kiện, hoàn toàn khác với vẻ ngoài nho nhỏ của Rùa Con. Nhưng để học pháp thuật, cô tuyệt không lùi bước.

“Pháp trận cậu vẽ, tớ cũng muốn học!” Nói xong cô mở đôi môi hồng phấn ra, liếm cái nam căn vĩ đại kia y như khi này Rùa Con hôn cô.

Mật huyết thiếu nữ treo ngay trước mặt thiếu niên, cánh hoa run run nhỏ nước hơi run rẩy khép mở, còn thiếu nữ thì ghé miệng trước nam căn của thiếu niên, miệng nhỏ liếm lên liếm xuống. Hình ảnh này ngay cả Đại Pháp Sư cũng không kìm được.

Thiếu niên găm lên một tiếng, tách cặp mõng trắng như tuyết của cô ra, luồng mạnh lười vào mật huyết của cô, đi thẳng vào đường mòn ướt đầm trong cơ thể cô, khiến cô không kìm được rên rỉ thành tiếng, không cẩn thận để nam căn vọt thẳng vào trong huyệt cô. Cuồng gà của Thỏ Nhỏ chạm vào bao quy đầu, khoái cảm mạnh mẽ ồa đến. Cuối cùng cậu không nhịn được, bắn toàn bộ tinh dịch vào trong huyệt thiếu nữ.

Thỏ Nhỏ vô tội ngẩng đầu lên, vì bắn ở sâu trong huyệt nên cô bị ép nuốt một nửa số dịch xuống, nửa kia bất lực chảy xuống bên mép cô. Khi Rùa Con quay người ôm lấy Thỏ Con thì thấy tinh dịch của mình nhỏ giọt lên bộ ngực non nớt của cô, khiến rùa nhỏ của cậu không nhịn được lại đứng thẳng lên.

“Rùa Con, tớ vừa uống cái gì vậy?” Thỏ Nhỏ không tự chủ liếm liếm khoé miệng, càng làm Rùa Con ngứa ngáy trong lòng, cậu vất vả lắm mới giữ bình tĩnh được mà nói: “Đó là tinh hoa sinh mệnh, uống vào tốt cho sức khỏe.”

“Nhưng vị rất kỳ quái.” Thỏ Nhỏ nhăn mặt nói.

“Thuốc đắng dã tật.”

“Cũng phải, tớ cũng muốn uống tiếp.” Thỏ Nhỏ nói xong lại cúi xuống, Rùa Con ngăn cô lại nói: “Không thể uống nhiều cùng một lúc, cơ thể không chịu nổi đâu.”

Thỏ Nhỏ nghiêng đầu nghĩ, cuối cùng gật gật đầu, Rùa Con không kìm lòng được hôn cô, nếm vị của chính mình trong miệng thiếu nữ khiến cậu hơi tỉnh táo lại nói: “Trừ tớ ra, cậu không được uống tinh hoa sinh mệnh của người khác, cũng không được cởi sạch quần áo trước mặt người khác, để người khác làm pháp thuật này với cậu.”

“Đương nhiên tớ biết.”

Thỏ Nhỏ gật đầu đồng ý, làm nháy mắt Rùa Con tưởng Thỏ Nhỏ trở nên thông minh, lại nghe thấy Thỏ

Nhỏ tiếp tục nói: “Đây là kế ước pháp thuật giữa Đại Pháp Sư và hộ vệ, trừ cậu ra căn bản không có Đại Pháp Sư nào muốn trở làm hộ vệ!”

Rùa Con vừa bực vừa buồn cười vuốt ve mặt của Thổ Nhỏ, dịu dàng hôn môi cô nói: “Biết rồi, không quên đâu.”

“Cậu cũng không được cởi hết quần áo thi triển pháp thuật này với người khác.”

“Tại sao? Cậu không hoàn thành tốt nhiệm vụ, tớ sẽ tìm một hộ vệ khác.” Rùa Con có chút tà ác nói.

“Con đường báo thù là con đường vĩnh viễn không dừng, cà rốt cũng vĩnh viễn muốn ăn, không cho cậu sa thải tớ!” Thổ Nhỏ nổi giận dùng dùng nói, Rùa Con không kìm được nở nụ cười.

“Được, chỉ cần cậu vĩnh viễn không rời xa tớ, tớ cũng vĩnh viễn chỉ thi triển pháp thuật này với cậu.”

Thổ Nhỏ nghe xong rất vui, cảm thấy con đường báo thù có hi vọng, lại thấy vô số cà rốt đang vẫy gọi, cuộc đời thật sự tươi đẹp.

Rùa Con thừa dịp Thổ Nhỏ đang ảo tưởng về tương lai tươi đẹp, ngón tay dài lại không an phận đi vào tiểu huyệt của cô. Thổ Nhỏ thấy bản thân rất thích bộ dạng này của cậu, vận vẹo hông ôm lấy cổ cậu, rên rỉ ưm ưm a a hỏi: “Sao tớ có hang nhỏ, còn cậu chỉ có gậy nhỏ?”

“Phải cho gậy của tớ vào hang của cậu thì mới hoàn thành pháp thuật này được!”

Cậu khẽ liếm tai thổ của cô, vừa dịu dàng nói. Cậu vừa dứt lời, Thổ Nhỏ đã nhấc hông lên ngồi lên người cậu, nhắm rùa nhỏ của cậu vào đúng huyệt thổ, khiến cả hai người đều hít một ngụm khí lạnh.

Việc đầu tiên Thổ Nhỏ làm là khóc thét lên: “Đau quá! Rùa Con, sao cậu lại chọc tớ một phát đau thế?”

Thiếu niên cũng hết đường chối cãi, vốn cậu định chờ cơ thể Thổ Nhỏ từ từ thích ứng rồi mới kết hợp, ai ngờ cô cứ thế ngồi lên, bây giờ cậu ở bên trong cô cũng đau muốn chết!

Hang nhỏ của cô mút chặt lấy nam căn thô to của cậu, khoái cảm khít chặt ảm nóng và cảm giác đau đớn ập đến. Nếu không phải vừa mới phóng thích một lần rồi, nhất định cậu sẽ binh bại núi đổ bên trong cô.

Chuyện đến nước này, cậu cũng không cần phải nhẫn nại nữa.

Cậu trực tiếp đè cô xuống, một tay giữ chặt hai cổ tay cô kéo lên đầu, cuồng nhiệt đưa đẩy hông, điên cuồng đâm sâu vào trong tiểu huyệt mềm mại. Thổ Nhỏ nhất thời khóc đến long trời lở đất: “Rùa Con, cậu dừng lại, không được... Cậu đừng đẩy hông nữa, a... A... A a a!”

Thiếu niên không hổ là Đại Pháp Sư trẻ tuổi nhất vương quốc, vừa dạy dỗ Thỏ Nhỏ, vừa niệm thần chú thôi tình bên cánh hoa của cô, không cần thần chú giảm đau là vì pháp thuật đó thuần túy che lấp các giác quan, nhưng cậu không muốn lúc này Thỏ Nhỏ không cảm nhận thấy gì. Cậu muốn cô đau đến chết, sướng đến chết, khắc sâu mỗi động tác của cậu trong đầu, không bao giờ xoá nhoà đi được.

Lúc này Thỏ Nhỏ cũng vô cùng bàng hoàng, cô không ngờ Rùa Con thư sinh lại có sức lực lớn như vậy, giữ chặt tay khiến cô không thoát ra nổi, càng không ngờ Rùa Con chậm chạp lại có thể đưa đẩy hông nhanh như thế, khiến eo cô tê dại, khoái cảm từ nơi kết hợp với cậu lan ra, từng chút từng chút lan ra toàn thân cô, khiến cơ thể cô như mất kiểm soát hoàn toàn.

Làm một con thỏ, nhất định cô còn phải nhanh hơn Rùa Con, khao khát chiến thắng khiến cô quên đi cơn đau, nhanh chóng quay người chuyển động cơ thể.

Bây giờ là thời khắc sống còn của hai người, chạm nhẹ một cái cũng khiến khoái cảm nổ tung, hướng chỉ là động tác đáp lại mạnh như vậy của Thỏ Nhỏ, cậu run lên bắn ra lần nữa trong cô, nhưng lại lập tức phần chân lại tiếp tục tàn sát bừa bãi trong cô.

Cùng lúc đó Thỏ Nhỏ cũng cao trào không biết bao nhiêu lần, nước mật ở hang thỏ cứ chảy mãi không dừng, bị rùa nhỏ đâm chọc văng vãi lung tung trên giường.

“Rùa Con... A... A... Tớ nhất định... Sẽ không thua cậu... Tớ muốn cậu... Tớ muốn... A... Ô!”

Thỏ Nhỏ như muốn tỉnh lại, rên rỉ cầu xin, thiếu niên nghe giọng nói yêu kiều thì càng hăng say, buông tay đang giữ tay cô ra, xoa bóp đôi thỏ ngọc trước ngực cô. Cô cũng không chịu yếu thế đưa tay ra đùa giỡn hai đoá hoa ngây ngô trên bộ ngực trần của cậu.

“Thỏ Nhỏ, em... Quả thật là yêu tinh!”

Thiếu niên nghiêng răng nói, tốc độ phía dưới càng nhanh, ra vào đến mức đoá hoa thiếu nữ vốn phần hồng trở nên đỏ rực đầy kích thích, dưới sự ra vào kịch liệt như nổ rộ thành đoá mẩu đơn, tiếng bạch bạch đâm đâm vang vọng trong phòng. Đôi nam nữ quên hết xấu hổ, quên hết tất cả, chỉ liều mạng đưa đẩy cơ thể, lần nào cậu cũng càng đâm càng sâu, thậm chí đâm cả vào cổ tử cung của cô.

Lúc này sức lực của Thỏ Nhỏ gần như tiêu hao hết sạch, đôi mắt đỏ hồng nhìn từng giọt mồ hôi của Rùa Con rơi trên người cô, khe khẽ miệng nhỏ, hai mắt đờ đẫn nói: “Không được... Dừng lại...”

“Pháp thuật còn chưa hoàn thành đâu.”

Thiếu niên cười quỵn rũ nói, khiến cô run lên: “Dừng... Hổng mất... A!”

Đôi chân nhỏ của Thỏ Nhỏ đạp lung tung, mật huyết cũng co rút mạnh vào, cùng lúc này rùa nhỏ của Rùa Con cũng lọt vào cổ tử cung của cô, phun hết tinh hoa ra, khai phá miền đất xừ nữ chưa ai xâm phạm.

Luồng dịch nóng ẩm chảy trong chỗ sâu nhất của cơ thể, quá nhiều khoái cảm khiến Thỏ Nhỏ chớp mắt, hai chân khẽ giật lên rồi lịm đi.

Rùa Con không nhanh không chậm rút ra khỏi cơ thể cô, nhìn tinh dịch và âm dịch trộn lẫn với máu tử nữ chảy ra giữa hai chân cô, đọng trên giường.

Ngón tay cậu chấm lên chất lỏng giao cấu hoà với máu cô, vẽ một pháp trận dày đặc trên người cô, cơ thể trắng như tuyết của Thỏ Nhỏ khẽ giật giật, hơi tỉnh táo lại, nói: “Rùa Con... Pháp trận xong rồi sao?”

Thiếu niên cúi xuống hôn lên cái miệng hơi chu ra của cô, khẽ nói: “Nhắc lại câu thần chú cuối cùng theo anh.”

“Ừm?”

“Ngay cả cái chết cũng không thể chia lìa đôi ta.”

“... Ngay cả cái chết cũng không thể chia lìa đôi ta.” Thỏ Nhỏ gần như là vô thức lặp lại, nên hoàn toàn không phát hiện sau khi nói câu này, cơ thể hai người hơi loé lên ánh sáng kì dị.

Từ đó về sau Rùa Con rảnh rỗi không có việc gì thường lấy lí do “tăng cường sự liên kết của khế ước” mà a a ư ư với Thỏ Nhỏ. Mãi cho đến khi Thỏ Nhỏ phát hiện ra đây là quỷ kế của Rùa Con đã là chuyện vài năm sau.

2. Chương 2

Edit: Đông Thần Thần [] aka MiyukiI

“Em muốn tách giường với anh!”

Thỏ Nhỏ dùng dùng nỗi giận nói với Rùa Con. Tuy cô rất tức giận, nhưng cô vẫn không quên cà rốt ăn chưa hết và việc báo thù cho cha, nên không bỏ việc làm hộ vệ. Cô cảm thấy mình đúng là rất thông minh, ha ha ha.

Rùa Con dời ánh mắt từ sách pháp thuật qua mặt Thỏ Nhỏ, bình tĩnh gật gật đầu, lại vui đầu vào cuốn sách tiếp.

Hôm đó Thỏ Nhỏ nằm một mình trên giường, cảm thấy vừa lạnh vừa trống trải cô đơn. Từ sau khi ở với Rùa Con, gần như ngày nào tiểu huyết cũng có rùa nhỏ ra vào, bây giờ hang thỏ trống rỗng khiến cô có cảm giác như bị vứt bỏ.

Cô ôm mối thù lớn, từ trên giường lĩnh vào phòng bếp, quyết định ăn cả một đồng cà rốt để Rùa Con phá sản.

Cô vừa hưng tợn cắn cà rốt, vừa đỏ mắt nói: “Rùa Con hư, chiếm tiện nghi của mình xong lại bỏ rơi mình, xem em cắn chết anh thế nào.”

Cô liệu mình coi cà rốt như Rùa Con mà cắn cắn, cắn một cái nước mắt lập tức rơi ào ào như mưa. Tuy Rùa Con rất tốt với cô, cô muốn gì cậu cũng mua cho, nhưng ở bên nhau lâu như vậy, từ trước đến nay Rùa Con chưa từng nói thích cô, càng không bàn đến nói yêu cô. Trái lại khi a a ư ư với cô, Rùa Con lúc nào cũng dụ dỗ ép cô nói yêu cậu mới chịu cho cô rùa nhỏ, nếu không sẽ giữ chặt hông cô, không để huyết thổ chủ động nuốt lấy cự căn của cậu.

Bây giờ Rùa Con đã là thành viên của Hội Pháp sư mạnh nhất đất nước. Tuổi còn trẻ, lại vừa đẹp trai vừa lợi hại, ngay cả công chúa cũng muốn gả cho cậu. Công chúa lại vừa xinh đẹp vừa thông minh, thế nào cũng có ngày Rùa Con đá cô đi.

“Cà rốt, chỉ có mày là tốt với tao nhất, tao không cần Rùa Con nữa, chỉ cần mày theo giúp tao là được.”

Hai mắt Thỏ Nhỏ đầm lệ rừng rừng nhìn cà rốt, quyết định sau này huyết thổ trống rỗng chỉ cần có cà rốt là đủ, cô còn lâu mới thèm Rùa Con!

Vừa nghĩ vậy, cô không tự chủ được đưa cà rốt xuống dưới thân tìm kiếm, lá cà rốt như sợi lông vũ lướt qua nhụy hoa mềm mại khiến cô run lên. Cô cọ cọ lá cà rốt vào cánh hoa của mình, tiểu huyết đầm đã đã được Rùa Con khai phá hoàn toàn từ từ phun ra đám dịch.

Phát hiện cơ thể của mình phản ứng như vậy, Thỏ Nhỏ càng không nhịn được ghen ngào: “Rùa Con thôi, đều tại anh biến em thành thế này, sau này em không cần anh nữa, nhất định cà rốt sẽ hơn anh.”

Nói xong cô đâm đầu nhọn của cà rốt vào trong hang động của mình. Cô vận vẹo cơ thể nhưng vẫn không dám lấp đầy tiểu huyết bằng cà rốt, tuy rùa của Rùa Con còn lớn hơn cà rốt nhiều nhưng chưa từng “ăn” cà rốt, Thỏ Nhỏ rất sợ huyết thổ của mình không chịu được.

Nhưng nhớ đến việc Rùa Con chưa từng nói thích cô, Thỏ Nhỏ trong cơn tức giận lập tức đâm sâu vào, huyết thổ ẩm ướt ăn cà rốt không chút vấn đề. Thỏ Nhỏ lên tinh thần, bắt đầu cho cà rốt cử động trong cơ thể.

“Hừ hừ, em còn lâu mới cần anh, Rùa Con thôi... A...”

Thỏ Nhỏ vừa rên rỉ, huyết thổ nhóp nhép “cắn” cà rốt, khác với rùa nhỏ cực nóng, cà rốt không có chút nhiệt độ nào, lạnh cứng cáp không co giãn. Thỏ Nhỏ đâm ra đâm vào, kéo ra đám dịch màu trắng, nhưng cơ thể vẫn mềm nhũn như vậy, không thể lên đến cao trào.

Cô không kìm được giận dữ hét lên: “Đều tại Rùa Con thối, không cho vào hang thỏ của em nữa, Rùa Con thối, Rùa Con hư, đồ rùa rụt cổ!”

Cứ thoá mạ Rùa Con như vậy, đưa đẩy cà rốt, Thỏ Nhỏ thấy thoải mái không út. Cô không ngừng tiếp tục lắc mông, miệng nhỏ của hang thỏ phun ra nuốt vào cà rốt, cái miệng nhỏ trên mặt lại mắng Rùa Con không ngừng: “Rùa thối... Ghét nhất... A... Rùa Con... A a... Xin anh cho em đi... Rùa Con.”

Thỏ Nhỏ cúi người, nằm nhoài trên bàn bếp, một tay đặt trên bàn đỡ lấy cơ thể, tay kia điên cuồng khuấy động cà rốt trong tiểu huyết. Cà rốt càng đâm càng sâu, khoái cảm cũng càng lúc càng nhiều nhưng cô vẫn không lên được đến cao trào. Đôi chân thỏ bắt an khép mở, muốn đẩy người lên trên, mật dịch chảy từng giọt trên đây, đọng lại thành một vũng nước nhỏ.

Cuối cùng Thỏ Nhỏ không nhịn được khóc kêu lên: “Rùa Con, em thích anh, em thích anh, cầu xin anh cho em, xin anh...” Tốc độ đâm cà rốt càng tăng, tiểu huyết cũng co rút lại, nhưng Thỏ Nhỏ vẫn không có được cảm giác mình muốn, cô khóc thút thít nghẹn ngào buông cà rốt ra, huyết thỏ đâm đang mút chặt lấy cà rốt không chịu nhả ra, chỉ thấy giữa hai chân trắng nõn cắm một củ cà rốt, lá cà rốt xanh đậm bị đâm dịch bắn lên nhìn như dính sương sớm, trông có vẻ vô cùng tươi ngon.

Thỏ Nhỏ không chịu nổi cảm giác trống trải này, bỏ qua xấu hổ mà nằm lên bàn bếp rộng, dạng chân thỏ thành hình chữ M, một tay đưa đẩy cà rốt, một tay vuốt ve đôi thỏ mạp trước ngực, lớn tiếng kêu: “Rùa Con, Rùa Con, mau cho em... Rùa Con... A a a.”

Bắp đùi trắng nõn lại run rẩy mở ra, ngón chân trắng như tuyết của Thỏ Nhỏ co quắp lại, ra sức đâm chọc trong tiểu huyết của mình, lại liều mạng xoa bóp nhũ hoa của mình, muốn tự đến cao trào nhưng lại chỉ có thể khiến cơ thể chìm trong cảm giác tê dại như có như không, không thể kích thích cô đến khoái cảm tận cùng.

Sau khi làm đi làm lại trăm ngàn lần, cả người cô nhũn ra, mất hết sức lực, cứ thế quần áo không chỉnh tề mà càng đang rộng hai chân, nằm nhoài trên bàn bếp rên rỉ: “Rùa Con, em hận anh chết đi được, người ta hỏng rồi, bị anh chơi hỏng rồi, hu hu... Không có anh, ngay cả cà rốt cũng không thỏa mãn em được nữa.”

Cô nhắm mắt rơi nước mắt, mặc kệ thân dưới phun ra nuốt vào cà rốt, lại hu hu khóc nức nở: “Anh chơi em hỏng rồi cũng không cho em rùa nhỏ của anh, anh xấu chết đi được, em hận chết anh.”

Lúc này cà rốt trong hang thỏ bỗng tiến lên, Thỏ Nhỏ giật mình mở to hai mắt, thấy Rùa Con bình tĩnh đứng giữa hai chân cô, đẩy củ cà rốt ướt đầm vào trong hang thỏ của cô.

“Con thỏ đâm đang, ăn cà rốt không đủ no sao?” Cậu khẽ cười, “phạch” một cái rút cà rốt ra, xoay chiều lại, gảy gãy lá cà rốt lên cánh hoa run rẩy của Thỏ Nhỏ.

Bây giờ Rùa Con không còn là thiếu niên nữa mà là một người đàn ông trưởng thành. Dù là pháp sư, nhiều năm luyện kiếm khiến cơ thể cậu cao lớn, cơ bắp rắn chắc nhưng không đáng sợ, mặc quần áo vào thì giống pháp sư nho nhã, cởi quần áo ra thì giống một con báo đen, khiến Thỏ Nhỏ từng nghi ngờ có phải rùa mẹ có bí mật không thể cho ai biết với báo tiên sinh không...

Nhưng bây giờ nào phải lúc nghi ngờ chuyện này, Rùa Con lấy lá cà rốt đưa giỡn cơ thể Thỏ Nhỏ, nhanh chóng khiến cô cao trào, đưa cà rốt dính đầy mật ngọt lên miệng, thè lưỡi ra liếm liếm.

Thỏ Nhỏ nhìn Rùa Con làm vậy, giật mình nói: “Anh muốn ăn tranh cà rốt của em?”

“Đương nhiên.”

Rùa Con mỉm cười tao nhã, hơi bỏ cà rốt vào miệng. Khi Thỏ Nhỏ nghe thấy tiếng Rùa Con cắn “rộp” một cái, tiểu huyết không nhịn được lại co vào, suýt nữa thì lại lên cao trào.

Thỏ Nhỏ không nhịn được thầm ghen ngào. Huyết huyết mày thật sự không ngoan, không có Rùa Con thì không chịu lên đỉnh, nếu Rùa Con đến gần, chỉ cần cậu lơ đãng làm gì cũng có thể khiến huyết huyết vui vẻ co rúm lại.

Dù cái “miệng” phía dưới của Thỏ Nhỏ đang không ổn, cái miệng trên mặt cô vẫn không phục: “Anh lấy gì mà tranh cà rốt của em.”

“Bằng việc nó không thể thỏa mãn em.”

“... Anh vào bếp từ lúc nào.”

“Từ lúc em bắt đầu ăn vụng cà rốt.”

A a a! Chẳng phải là thấy hết chuyện ban nãy rồi sao! Thỏ Nhỏ thầm kêu thảm trong lòng, hai mắt đỏ bừng nhìn Rùa Con.

“Anh đến sao không lên tiếng!”

“Em mắng anh quá đáng như vậy, sao anh dám lộ mặt chứ.” Rùa Con khẽ cười, rùa nhỏ dựng đứng nóng cháy thẳng tiến vào trong hang động mềm mại ấm áp.

“A!” Thỏ Nhỏ rên lên dâm dăng, hai chân không kìm được ôm lấy hông cậu, đóng đưa thân dưới, muốn cậu đi vào sâu hơn. Cô nghĩ mình thật sự hỏng rồi, chỉ có cái này của Rùa Con mới có thể thỏa mãn khát vọng sâu nhất của cô.

Sau khi rùa nhỏ đi vào, cũng không có động tác gì mãnh liệt, trái lại tiến lên chậm rì rì, từ tốn đến mức Thỏ Nhỏ không nhịn nổi, muốn đóng đưa eo. Rùa Con kịp rút phân thân ra, giữ chặt lấy cơ thể đang vụng vẹo của Thỏ Nhỏ.

Đùa à, cậu bị Thỏ Nhỏ khiêu khích nhiều năm như vậy, lần này sao cam tâm để cô sắp đặt chứ? Thỏ Nhỏ

rất vội vàng, mỗi lần bị Rùa Con giữ lại cũng chỉ đạp loạn hai chân, mãi đến khi hai chân run lên, cơ thể kiệt sức cũng chỉ có thể làm con thỏ chạy thua.

Huống chi hôm nay Thỏ Nhỏ đã “đánh” một trận với cà rốt, tự đùa giỡn cơ thể đến mức vô cùng nhạy cảm, tê tê dại dại, hơn nữa Rùa Con vào một chút rồi lại ra càng khiến cô phát điên. Cô cắn môi dưới, hai mắt rưng rưng nhìn Rùa Con, vẻ mặt không cam lòng.

“Em ngoan ngoãn nghe lời, anh sẽ cho em.” Rùa Con khẽ phả vào tai Thỏ Nhỏ, giọng nam trầm khiến cô khó chống cự, nhưng cô vẫn rất chí khí nói: “Anh xấu tính với em như thế, còn lâu em mới nghe lời.”

Ngón tay ma thuật vẽ từng vòng tròn trên làn da trắng nõn của Thỏ Nhỏ, khiến cô run lên. Quy đầu cọ sát trên cánh hoa, khiến hoa huyết co rút mãnh liệt, hận không thể nuốt trọn rùa nhỏ. Đáng tiếc hang thỏ cũng không phải miệng rắn, chỉ có thể phun ra vô số mật ngọt cũng không thể chủ động nuốt rùa nhỏ vào.

“... A... A... Mau vào đi!”

Bị Rùa Con tra tấn như vậy, chí khí của Thỏ Nhỏ lập tức tụt xuống âm, rên lên kêu diêm. Rùa Con nghe Thỏ Nhỏ kêu cực kỳ gợi tình, đỡ phần nam tính đâm vào trong cơ thể Thỏ Nhỏ. Nhưng cậu không đi sâu, chỉ vào một phần tư thôi, tiểu huyết của Thỏ Nhỏ ra sức mút chặt lấy rùa lớn, như muốn nhanh chóng kéo cậu vào chỗ sâu nhất.

Nhưng Rùa Con nào có lương thiện như vậy, cậu từ tốn lùi ra sau, lại hồ hững cắm vào, Thỏ Nhỏ thấy cơ thể trống rỗng như muốn nổ tung, cô rất muốn Rùa Con lấp đầy mình, nhưng cậu lại cố ý tra tấn cô, cuối cùng Thỏ Nhỏ không nhịn được đỏ mắt nói: “Quả nhiên anh không thích em, chỉ thích tra tấn em.”

“Anh có chỗ nào không thích em chứ?” Rùa Con đẩy mạnh về phía trước, đâm xuyên vào cổ tử cung của Thỏ Nhỏ, làm toàn thân coi chấn động đến tê dại rồi lui ra, điên cuồng đâm vào, tiếng da thịt bành bạch vang lên trong phòng bếp.

Hai bao tinh hoàn và cánh hoa trước hang thỏ va chạm làm tràn ra chất nhầy ái muội, trước trước sau sau kéo ra từng sợi tơ trắng dầm dề, Thỏ Nhỏ ôm chặt lấy Rùa Con muốn cậu đâm sâu hơn nữa. Cảm giác được người trong lòng lấp đầy thật sự rất tốt, dù mười củ cà rốt cũng không bằng một “củ” dưới thân Rùa Con kia.

Hang thỏ mút chặt lấy gây thô khiến Rùa Con khoan khoái vô cùng, cậu vừa ra vào vừa gặm nhẹ: “Thỏ Nhỏ em hồng rồi sao?”

“A a... Thỏ Nhỏ hồng rồi, bị Rùa Con chơi hồng rồi...”

Cô gần như mất ý thức mà rên rỉ, nước bọt tràn ra từ khoe miệng. Vẻ mặt mê mê này khiến Rùa Con càng sung sướng, cậu ra sức đâm vào chỗ nhạy cảm của Thỏ Nhỏ, cứ rút ra hoàn toàn rồi lại đâm thẳng vào chỗ sâu nhất và nhạy cảm nhất trong cô, khiến cô sướng như muốn ngất đi, nhưng rồi lại đâm cho cô tỉnh lại.

“... Không được, hỏng rồi... Không được nữa đâu... A a... Sướng quá, Rùa Con chơi hỏng thật sướng quá...”

Lời rên rỉ dâm dăng trong vô thức của Thỏ Nhỏ chính là thuốc kích dục lớn nhất với Rùa Con, sau khi bắn tinh dịch vào tử cung của Thỏ Nhỏ, vừa rút rùa nhỏ xui lơ bên trong mật huyết, nó đã lại ngẩng đầu hoá thành rùa lớn.

Lúc này Thỏ Nhỏ đã nửa hôn mê, chỉ có thể để mặc Rùa Con lại tiến vào trong cô, rồi đi từng bước lên trên cầu thang. Giữa hai chân Thỏ Nhỏ nhỏ xuống chất lỏng màu trắng đục, để lại dấu vết hoan ái của hai người, mà mỗi bước đi thì con rùa trong cô lại đâm thẳng vào điểm nhạy cảm của cô, khiến Thỏ Nhỏ không ngừng co rúm lại, ngay cả sức rên cũng không có, chỉ có thể mặc Rùa Con muốn làm gì thì làm, thỏ dốc dâm dăng dưới thân Rùa Con, để cậu chơi cho hỏng.

Khi Thỏ Nhỏ tỉnh lại đã nằm trên giường Rùa Con, Rùa Con ngồi cạnh đọc sách, cô cảm phần nhào ra định cần một cái mới phát hiện giữa hai chân đau nhức vô cùng, nếu không phải Rùa Con kịp ôm lấy cô, nhất định cô sẽ ngã sấp trên đất.

Nhớ đến đêm điên cuồng hôm qua, Thỏ Nhỏ không kìm được khóc nói: “Hu hu, trứng thối nhà anh, chơi hỏng em rồi, sau này em phải làm sao đây.”

Rùa Con ôm cô nói: “Có sao đâu, chúng ta luôn bên nhau, dù Thỏ Nhỏ có hỏng thật cũng không sao.”

Thỏ Nhỏ đánh Rùa Con một cái “Cái gì mà hỏng rồi cũng không sao, anh cưới công chúa xong, em cũng chỉ còn cà rốt thôi!”

“Anh cưới em rồi, sao còn cưới công chúa được?”

Nghe thế, Thỏ Nhỏ vừa thẹn vừa sợ: “Em cưới anh khi nào cơ?”

Rùa Con hôn lên cái miệng nhỏ của cô như chuồn chuồn lướt nước nói: “Lần đầu tiên chúng ta giao hợp đã lập lời thề.”

“Sao... Sao em không biết gì hết?”

“Anh thề sinh tử với em, em cũng nguyện giao tính mạng cho anh, không phải là lời thề kết hôn sao?”

“Em đâu có nói vậy!”

Rùa Con khẽ mỉm cười, gục đầu xuống cần cổ của cô, mặc kệ Thỏ Nhỏ hỏi gì cũng không trả lời.

Lần đầu bọn họ kết hợp, cậu lấy dịch giao hợp của hai người và máu tử nữ của cô, thề trước trời đất lấy

tính mạng để bảo vệ cô, cô chỉ cần trả lời có nhận lời thề hay không thôi, không phải là lời nói thốt ra, mà là đáp án thật sự từ sâu trong tim cô mới khiến pháp thuật đơn phương của cậu thành song phương, biến thành khế ước pháp thuật mạnh nhất. Đối với một pháp sư, khế ước như vậy chính là quan hệ hôn nhân thần thánh nhất.

Nhưng chuyện này Thỏ Nhỏ vĩnh viễn không nhận, cậu cũng không định giải thích, dù sao cô không rời xa cậu, cậu cũng nguyện để cô bỏ cả đời báo thù mình.

Tình yêu chính là pháp thuật vĩ đại nhất thế giới, không có ai là kẻ thua trong cuộc đua giữa rùa và thỏ này.**[HOÀN TOÀN VẤN]**

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/rua-va-tho>